

Ki valójában a keresztyén?

A szótári definíció valahogy így hangzik: az a személy, aki hisz Jézus Krisztusban. Miközben ez a meghatározás jó kiindulási alap, mégsem ad kielégítő választ a kérdésre. A „keresztyén” szó háromszor fordul elő az újszövetségben (Apcsel.11:26; 26:28; 1Pt.4:16). Jézus Krisztus követőit először Antióchiában nevezték „keresztyéneknek”, mert a viselkedésük, tevékenységük, és a beszédük is hasonlított Jézus Krisztuséra.

Sajnálatos módon az idők folyamán ez a fogalom, hogy „keresztyén” sokat veszített eredeti jelentéséből. Egyre gyakrabban használták azokra, akik vallásosak, vagy magas erkölcsi nívóval bírtak, de nem feltétlenül voltak Jézus Krisztus követői. Sokan azok közül is, akik nem hisznek Jézusban, keresztyéneknek mondják magukat csak azért, mert templomba járnak, vagy, mert egy „keresztyén” nemzethez tartozónak tekintik magukat. De a templomba való járás, vagy az, hogy valaki jó embernek tartja magát, még senkit sem tett keresztyénné.

A Biblia azt tanítja, hogy nem a jócselekedetek tesznek kedvessé bennünket Isten előtt. *Amikor azonban megmentő Istenünk jósága és irántunk való szeretete megjelent, akkor minket is megmentett. De nem azok miatt, amiket mi tettünk, hogy Isten számára elfogadhatóak legyünk, hanem mert megkönyörült rajtunk. Megmentett bennünket az újjászületés „fürdője” által, és megújított a Szent Szellem segítségével.* (Tit.3:4-5).

Az a keresztyén, aki a Szent Szellem által újjászületett, hitét és bizodalját teljesen Istenbe vetette. *Mert egyedül Isten kegyelme tette lehetővé, hogy a hitetek által üdvösségre jussatok. Ez nem a ti érdemetek, hanem Isten ajándéka!* (Ef.2:8)

Keresztyén az, aki a hitét Jézus Krisztus személybe és munkájába vetette, beleértve az Ő halálát, mint bűneink fizetségét, és harmadnapon történő feltámadását. *Akik viszont befogadták — vagyis akik hisznek benne —, azoknak mind felhatalmazást és lehetőséget adott arra, hogy Isten gyermekeivé legyenek.* (Jn.1:12)

A valódi keresztyén ismertetőjele a mások iránti szeretet, és az Isten szavának való engedelmesség. Az igazi keresztyén Isten gyermeke, tagja Isten családjának, és tudja, hogy új élete van Krisztusban. *Aki azt mondja: „ismerem Istent”, de nem engedelmeskedik Isten szavának, az hazudik, és az igazságnak nincs helye a szívében.* (1Jn.2:4) *Aki gyűlöli a testvérét, az a sötétségben van, és nem tudja, hová megy, mert a sötétség megvakította.* (1Jn.2:10)